

165.

Дуни ветре, горе од горњака,
Донеси ки мирис од момака,
Од момака — од пештанских ђака.

166.

Да знаш, диве, како ћу те клети,
Ако мене ти нећеш узети,
Пред иконом, пред светим Николом,
Пред олтаром и светим Јованом!

167.

Кад се сетим моје диве речи,
А у мени моје срце јечи!
Кад се моје диве опоменем,
Сва се млада у лицу променем.

168.

Сукњо бела, вода те однела,
Кад те нисам код мајке дерала.
Већ те дерем код обешењака;
Штрањком стеже, камцијом дотеже,
Боре збира, карнире разбира.